

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3330/21
6.3.2024.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Весне Дамјановић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Душан Обренчевић, адвокат из Београда, ул. Кондина бр.7, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Цветковић, адвокат из Београда, ул.Бирчанинова бр.2, ради утврђења, вредност спора 55.000 евра, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П 5840/17 од 11.9.2018. године, исправљене решењем истог суда П 5840/17 од 18.12.2018. године, након закључене главне расправе одржане пред другостепеним судом дана 6.3.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца АА и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 5840/17 од 11.9.2018. године, исправљена решењем истог суда П 5840/17 од 18.12.2018. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П бр. 5840/17 од 11.9.2018. године, исправљена решењем истог суда П 5840/17 од 18.12.2018. године у ставу првом изреке тако што **СЕ ОДБИЈА** тужбени захтев којим је тражено да се **ОБАВЕЖЕ** тужена ББ из ... да тужиоцу исплати износ од 4.250,00 евра са каматом по најнижој стопи коју прописује Европска централна банка увећано за 3 поена почев од 28.9.2011. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, **КАО НЕОСНОВАН.**

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 5840/17 од 11.9.2018. године, исправљене решењем истог суда П 5840/17 од 18.12.2018. године, па **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац АА да туженој ББ на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка исплати износ од 725.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име заједничке имовине стечене током трајања брака са тужиоцем исплати износ од 4.250 евра са каматом по најнижој стопи коју прописује Европска централна банка увећана за 3 поена, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ преко износа досуђеног ставом првим изреке а до траженог износа од 55.000 евра, са каматом по најнижој каматној стопи коју прописује Европска централна банка увећаном за 3 поена, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је сувласник са уделом од по 1/2 дела на једнособном стану бр.1б површине 36,34 м² који се налази на првом спрату улаз Б и двоипособном стану 4б површине 65,49 м² који се налази на првом спрату стамбене зграде улаз Б, оба у улици ... у ..., саграђеној на кат.парц. ... уписано у поседовни лист бр. ... КО..., као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере којом је тражио да се забрани туженој да располаже станом бр.1б и станом бр.4б, оба на првом спрату у ул. ... на кат. парц. бр. ... уписано у поседовни лист бр. ... КО ..., као неоснован. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, и то тужилац против одлуке садржане у ставу другом, трећем, четвртм и петом изреке из свих законом прописаних разлога, а тужена побијајући пресуду у ставу првом и петом изреке, такође из свих таконом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка су тражили и исте определили.

Тужена је доставила одговор на жалбу тужиоца.

Пресудом Апелациони суд у Београду Гж 9257/18 од 22.4.2019. године, донетом након одржане расправе, ставом првим изреке потврђена је пресуда Другог основног суда у Баограду П 5840/17 од 11.9.2018. године, исправљена решењем истог суда П 5840/17 од 18.12.2018. године у ставу другом, трећем и четвртм изреке а жалба тужиоца је одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати 4.250 евра са каматом по најнижој стопи коју прописује Европска централна банка увећано за 3 поена почев од 28.9.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженој на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка исплати износ од 714.000,00 динара. Ова пресуда Апелационог суда у Београду укинута је решењем Врховног касационог суда Рев 2696/19 од 11.2.2021. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Апелациони суд је испитујући правилност побијане одлуке а поступајући по налогу Врховног касационог суда из решења Рев 2696/19 од 11.2.2021. године, у смислу члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени

гласник РС”, бр. 72/11 и 55/14 са свим каснијим изменама и допунама) након одржане главне расправе пред другостепеним судом, оценио да жалба тужиоца није основана а да је жалба тужене основана, те је применом чл. 387 ст. 1 тач. 2 и 5 ЗПП-а одлучено као у изреци ове пресуде, а имајући у виду да је претходна одлука Апелационог суда укинута.

Оценом изведених доказа, сваког засебно и свих доказа заједно, а на основу резултата целокупног поступка, применом члана 8. ЗПП-а утврђено је следеће чињенично стање:

Парничне странке су биле у браку од 22.4.1998. године до 12.11.2008. године када је њихов брак разведен. Тужилац је био активно војно лице те је, као купац, дана 18.6.1999. године са Државом СРЈ, Савезна влада, Савезно министарство одбране, ВП ...закључио уговор о откупу стана у ... у ул. ..., површине 31,92 м², на коме је СРЈ имала право располагања, а на коме је тужилац био носилац станарског права-закупац, с тим да у списима не постоји писмена потврда да је уговорена купопродајну цена исплаћена, нити је то констатовано у уговору већ је чл.3 уговора предвиђена обавеза купца да у року од 3 дана од дана потписивања уговора уплати уговорену купопродајну цену на рачун продавца. Због ратних дејстава на територији Косова и Метохије парничне странке су се у току 1999. године преселиле у ..., где су живееле у стану у ул. ..., власништво ВВ. ВВ је дана 5.1.2000. године овластио тужену да у његово име и за његов рачун прода и закључи уговор о купопродаји гарсоњере бр. 1 у..., ул. ..., па је тужена дана 19.6.2002. године, у својству пуномоћника продавца ВВ, закључила уговор о купопродаји гарсоњере бр. 1 од 24 м² на приземљу на улазу 1 у ул. ..., са купцем ГГ, из ..., а који уговор је оверен пред Другим општинским судом у Београду Ов бр. 2141/02 од 19.6.2002. године. Дана 28.6.2002. године тужена је као купац са ДД, као продавцем, закључила уговор о купопродаји стана бр. 22 у ул. ... у ... за уговорену купопродајну цену од 41 000 евра, који износ је истог дана исплатила продавцу. Предметни уговор је оверен 28.6.2002. године пред Другим општинским судом у Београду под бр.Ов 2398/02. Тужена је, као продавац са ... дана 8.5.2008. године, који уговор је оверен пред Петим општинским судом у Београду под посл.бр.Ов 15102/08. Анексом уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 9.5.2008. године између тужене као продавца и ... као купца, уговорне стране су регулисале међусобне односе поводом исплате купопродајне цене, тако што ће ... на име купопродајне цене изградити и предати у својину туженој стамбени простор-два стана, и то један површине 60 м² а други површине 30-33 м². На основу уговора о купопродаји непокретности који је оверен пред Првим основним судом у Београду Ов бр. 4167/11 од 27.9.2011. године а који је закључен између... као продавца и тужене као купца, тужена је купила једнособан стан 1б, површине 36,34 м² и стан бр.4б, површине 65,49 м², оба у улици ... за укупну купопродајну цену од 110.000 евра. Даље је утврђено, да је мајка тужене, сада пок. ЂЂ, 2002. године као један од четири сувласника продала своју имовину у ... за износ од 32.500 евра, те је наведени износ поклонила туженој за куповину стана. Пресудом на основу признања Првог основног суда у Београду П бр.10782/17 од 20.10.2011. године утврђено је да је ЂЂ, мајка тужене, исплатом купопродајне цене у целисти, стекла ванкњижно право својине на стану бр.22 у улици ..., да би уговором о поклону овереним пред Првим основним судом у Београду О бр. 12806/12 од 26.1.2012. године сада пок. ЂЂ (која је преминула дана 13.03.2015. године у току трајања ове

парнице) предметни стан поклонила туженој. Тужилац је саслушан као странка на рочишту за главну расправу дана 26.10.2012. године изјавио је да су се парничне странке у мају 2000. године преселиле у Београд и извршиле замену стана тако што су стан у ... мењали за стан у улици ..., те да је уговор о замени станова остао код тужене, док је на рочишту за главну расправу дана 19.6.2018 и 9.2.2024. године изјавио да је стан у улици ...купљен тако што је продат стан у улици ... и то тако што је ВВ дао туженој специјално пуномоћје да тај стан може да прода, у договору са тужиоцем па је стан продат за износ од 17.700 евра и дат за куповину стана у улици ... Тужена је у свом исказу датом на рочишту одржаном дана 6.3.2024. године изјавила да је своје исказе раније дате пред судом, дала под притиском који је тужени на њу вршио. Даље је навела да је стан у ... у ... њена дедовина и да у том стану живи од јуна 1999. године када је дошла из ..., да никад није живела у ул. ... а од 2002. до 2011. године са својим родитељима и сином живела је у стану у ул. ... стан 22, да познаје ВВ преко свог оца и идеја је била да он сачува стан који су они имали у ... у ул. ... а њој је дао пуномоћје да прода његов стан у ул. ... у ... и да му новац преда, што је она и учинила тако што је новац од продаје тог стана послала ВВ по свом брату. Тврдила је да је стан у ул. ... плаћен 41.000 евра искључиво од новца који је добила од своје мајке у износу од 32.500 евра и новца који је добила од тетке у износу од скоро 33.000 евра.

Првостепени суд је побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиоцу на име заједничке имовине стечене током трајања брака са тужиоцем, исплати износ од 4.250 евра са каматом од 28.9.2011. године па до исплате и одлучио као у ставу првом изреке, док је ставом другим изреке одбио тужбени захтев преко досуђеног износа а до траженог износа од 55.000 евра са каматом, на име наканаде штете, са образложењем да међу парничним странкама није спорно да је стан бр.22 у улици ... купљен у току трајања брака странака за износ од 41.000 евра, тако што је мајка тужене ЋЋ, на име дела купопродајне цене стана поклонила туженој износ од 32.500 евра, па да разлику између 41.000 евра и 32.500 евра чини износ од 8.500 евра, које су парничне странке обезбедиле својом заједничком имовином, због чега је тужена сагласно одредби члана 180 став 2 Породичног закона у обавези да тужиоцу исплати половину од овог износа, односно 4.250 евра, са каматом, за који износ је усвојио тужбени захтев а преко тог износа до тражених 55.000 евра са каматом, одбио као неоснован и одлучио као у ставу првом и другом изреке.

Међутим, по оцени овог суда, овакава закључак првостепеног суда се не може прихватити као правилан.

Наиме, одредбом чл. 168 Породичног закона прописано је да имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине, наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључива права, представља његову посебну имовину. Уколико је посебна имовина током трајања заједничког живота у браку незнатно увећана, други супружник има право на потраживање у новцу сразмерно свом доприносу, међутим, уколико дође до знатног увећања вредности посебне имовине, онда други супружник има право на удео у тој имовини сразмерно свом доприносу, а како то предвиђа одредба чл. 170 овог закона. Заједничка имовина супружника регулисана је чл. 171 Породичног закона и она

представља имовину коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку. Чланом 180 став 2 цитираног закона прописано је да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, док је ставом трећим овог члана прописано да већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање и увећање вредности заједничке имовине. Према одредби чл. 7 ст. 2 Закона о парничном поступку, суд утврђује све чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева а према одредби чл. 8 истог закона, суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које чињенице ће узети као доказане. Одредбом чл. 231 ст. 1 и 2 ЗПП-а, прописано је да уколико суд на основу изведених доказа са сигурношћу не може да утврди неку чињеницу, о постојању те чињенице примениће правила о терету доказивања. Према правилу о терету доказивања следи да странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање тог права.

Закон о парничном поступку прихвата слободну оцену доказа као једно од начела, које суду омогућује да одлучује на основу свог слободног уверења, али тако да то уверење мора произићи из савесне и брижљиве оцене свих доказа и резултата целокупног поступка. Слободно судијско уверење ограничено је изведеним доказима и оценом тих доказа, које мора да се креће у границама логичног размишљања и закључивања. Обавеза је суда да на одговарајући начин образложи како је и на који начин утврдио релевантне чињенице, јер слободна оцена доказа не дозвољава произвољност, арбитрарност и слободно закључивање. Напротив, слободна оцена доказа представља садржајну, суштинску анализу и оцену сваког доказа по његовој унутрашњој вредности и узајамној вези са другим доказима или утврђеним чињеницама. Слободна оцена доказа као једно од начела, даје могућност суду да одлучује на основу свог слободног уверења, али тако да то уверење мора произићи из савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и у њиховој међусобној вези као и на основу резултата целокупног поступка, у смислу члана 8 ЗПП-а. Међутим, првостепени суд је пропустио да поступи у смислу наведене законске одредбе, односно дао је само паушалну оцену исказа парничних странака, због чега првостепена има недостатака због којих се не може испитати (разлози о битним чињеницама су нејасни и противречни).

Апелациони суд, након спроведене расправе пред другостепеним судом на којој су саслушане парничне странке, није прихватио исказ тужиоца да је стан у ... који је према сопственим тврдњама тужиоца откупљен за време трајања брачне заједнице парничних странака замењен за гарсоњеру у улици ... као и да износ добијен продајом стана у улици ... представља заједничку имовину парничних странака. Наиме, овај суд сматра да је исказ тужиоца необудљив, с обзиром да је тужилац дао различите исказе пред судом, па је тако у свом исказу датом на рочишту од 26.10.2012. године тврдио да је закључен уговор о размени станова, док је на рочишту одржаном дана 19.6.2018. године и 9.2.2024. године тврдио да је стан у ... продат по специјалном пуномоћју. При томе, тужилац сем паушалних тврдњи које се тичу размене стана суду није пружио ниједан ваљан доказ којим би те своје тврдње потврдио, већ је као доказ у прилог таквих својих тврдњи предложио само читање пресуде о разводу брака и заједничког

предлога за споразумни развод брака, а из којих доказа се не може закључити да је стан у ... замењен за стан у ул.... у Осим тога, тужилац суду није ни доставио доказ да је за стан у ... платио уговорену купопродајну цену нити то произилази из уговора о откупу стана од 18.6.1999. године у коме је наведено да је купац, овде тужилац дужан да плати уговорену цену у року од 3 дана од дана потписивања уговора. У списима не постоји потврда о извршеној уплати по овом уговору. Са друге стране, Апелациони суд је прихватио исказ тужене да је стан у ул. ... плаћен 41.000 евра искључиво од новца који је добила од своје мајке у износу од 32.500 евра и новца који је добила од тетке у износу од скоро 33.000 евра, а не и од средстава добијених продајом стана у улици ... с обзиром да је тужена приложила суду уговор о купопродаји од 19.6.2002. године и пуномоћје издато од стране ВВ 5.1.2000. године, из којих произилази да је именовани овластио овде тужену да у његово име и за његов рачун прода и закључи уговор о купопродаји предметног стана те да је уговор закључен између ВВ, кога је заступала пуномоћник ББ, тужена у овој парници по овереном пуномоћју, а из чега даље следи да је тужена у купопродаји предметног стана учествовала само као пуномоћник трећег лица-ВВ, у чије име и за чији рачун је закључила уговор о купопродаји.

Дакле, по оцени овог суда тужилац у току трајања овог поступка није пружио доказ да је стан у ..., за који је закључен уговор о откупу за време трајања брачне заједнице парничних странака али без доказа о исплаћеној купопродајној цени, замењен за гарсоњеру у улици ..., као ни доказ да је новац добијен продајом тог стана у износу од 17.700 евра (који је добијен на основу уговора о купопродаји који је тужена, као пуномоћник, у име и за рачун трећег лица-власника стана, на име купопродајне цене примила) представља заједничку имовину парничних странака у смислу одредбе члана 171 Породичног закона.

Осим тога, тужилац је у току поступка преиначио тужбу, па уместо постављеног тужбеног захтева у тужби да се утврди да је сувласник на стану број 21 у ул. ..., површине 63 м², те да је ништав уговор о суинвестиционој изградњи закључен између првотужене ББ и тада друготуженог ... и то постављањем тужбеног захтева за накнаду штете, поднеском од 7.2.2015. године (које је преиначење првостепени суд дозволио), и у коме је поставио тужбени захтев за накнаду штете у износу од 55.000 евра са каматом, као основни тужбени захтев, и евентуални тужбени захтев да се утврди да је тужилац, заједно са туженом, сувласник на идеалним деловима од по 1/2 на једнособном стану 1б површине 36,34 м² који се налази на првом спрату улаз Б и на двоипособном стану број 4б површине 65,49 м² који се налази на првом спрату улаз Б оба у новоизграђеном стамбеном пословном објекту ... КО ... што је првотужена дужна да призна и трпи да се тужилац упише као сувласник са 1/2 идеалног дела права својине на овим становима као евентуални захтев. Тужбени захтев за накнаду штете је засновао на тврдњи да је стан бр. 22 у ул. ... у ..., представљао заједничку својину парничних странака по основу стицања у браку, те да је тужена овај стан продала друготуженом ... према коме је тужилац повукао тужбу, и на име купопродајне цене, друготужени је пренео првотуженој, сада јединој туженој, право својине на два стана на новоизграђеном објекту у ул. ... у ... укупне вредности 110.000 евра, те да је тај начин је тужилац претрпео штету у виду уништења стана на коме је имао право сусвојине, а затим у виду измакле користи који је основано могао да очекује на име продаје стана на коме је заједно са првотуженом имао сусвојину и прибављање права сусвојине по том

основу на новоизграђеним становима.

Међутим, тужилац у току поступка, није доказао да је био сувласник на стану бр. 22 у ул. ..., односно да тај стан представља заједничку имовину парничних странака, с обзиром да није доказао да је пре свега стан у ... за који, сем паушалних тврдњи да је исти платио по основу уговора о откупу, размењен за стан у ул. ..., те да је износ добијен продајом тог стана, а који је тужена као овлашћени пуномоћник продала у име и за рачун трећег лица, власника стана, представљао заједничку имовину парничних странака.

Због тога, по оцени Апелационог суда у Београду тужилац није доказао да трпи штету у смислу чл. 154 ЗОО, због чега и његов захтев за накнаду штете није основан.

Имајући у виду да није основан тужбени захтев за накнаду штете који је тужилац поставио као основни тужбени захтев, по налажењу овог суда није основан ни тужбени захтев којим је тужилац тражио утврђење да је сувласник са уделом од 1/2 на једнособном стану Б површине 36,34 м² који се налази на првом спрату улаз Б и двособном стану број 4б површине 65,49 м² који се налази на првом спрату улаз Б оба у улици ... у ... постојећи на кат. Парцели ... уписане у ... КО ..., па је овај суд, без обзира што је првостепени суд тај захтев одбио (супротно одредби чл.197 став 3 ЗПП-одлучивао о евентуалном тужбеном захтеву иако је делимично усвојио основни захтев), с обзиром на исте правне последице по окончању другостепеног поступка, побијану пресуду у ставу трећем изреке пресуде потврдио и одлучио као у изреци ове пресуде.

Такође, није основан предлог за одређивање привремене мере обзиром да је и основни и евентуални тужбени захтев у овој парници одбијен, због чега нису испуњени ни услови за одређивање привремене мере из члана 449 и 460 ЗИО.

Суд је ценио наводе тужиоца да из писмених доказа и то специјалног пуномоћја од 8.10.2008. године којим је тужилац овластио адвоката Милана Цветковића да закључи споразум са туженом у коме би се констатовало да су странке у току трајања брачне заједнице имале гарсоњеру у...у ул. ... који су продале 2002. године и споразумом о регулисању међусобних односа који је оверен пред Другим општинским судом у Београду Ов бр. 13056/08 од 8.10.2008. године у коме је констатовано да су у току трајања брачне заједнице странке имале гарсоњеру у ... у ул. ... који су продале 2002.године, као и заједничког предлога за споразумни развод брака у коме је констатовано да је стан број 22 у ул. ... купљен у јуну 2002. године новчаним средствима родитеља тужене у који су уложили 32.500 евра и новцем добијеним од продате гарсоњере која је стечена у браку странака у укупном износу од 17.700 евра, из којих доказа произилази да брачну тековину представља износ добијен продајом стана у ул...., на основу кога је тужилац стекао сусвојину на стану у ул. ... али је оценио да код постојања писмених доказа и то уговора о купопродаји стана у ул...., у коме је тужена легитимисана као пуномоћник трећег лица, продавца а која чињеница је произилази и из овереног пуномоћјем од 5.1.2000. године, те код чињенице да тужилац није пружио доказ о размени стана у ... за стан у ул. ..., и чињенице да је у вези тога тужилац дао различите исказе пред судом (саслушан као странка на рочишту дана 26.1.2012. године изјавио да је извршена размена станова и где је уговор о размени код тужене, а на

рочишту дана 19.6.2018. године, да је власник стана у ул.... дао туженој специјално пуномоћје да стан може да прода) овај суд сматра да тужилац предложеним доказима, није доказао чињеницу да новац остварен продајом стана у ул. ... представља заједничку имовину парничних странака.

Суд је ценио наводе у жалби тужиоца да су противречни разлози пресуде у погледу утврђивања вредности стана број 22 у ул. ..., односно да ли је тај стан купљен за 42.500 евра или 41.000 евра, али је нашао да исти нису основани, обзиром да је околност у погледу висине купопродајне цене за тај стан без утицаја на доношење одлуке у ситуацији када тужилац није доказао да износ добијен продајом стан у ... представља заједничку имовину парничних странака, те да је тај новац уложен у куповину стана у ул. ..., односно да тужилац трпи штету на име измакле користи која се огледа у чињеници да би од продаје стана у ул. ...добио износ од 55.000 евра, а са друге стране тужена је суду пружила довољно доказа из којих се закључује да је предметни стан купљен од средстава које је тужена добила на поклон од своје родбине.

Са изнетих разлога жалба тужиоца одбијена је као неоснована, а првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртом изреке потврђена а у ставу првом преиначена па је одлучено као у изреци ове пресуде.

Преиначена је и одлука о трошковима парничног поступка, с обзиром да је тужена успела у спору и донета је на основу одредаба члана 150, 153, 163 и 165 ЗПП-а, а туженој су признати трошкови који су били потребни за вођење спора, обрачунати према вредности спора (динарска противвредност износа од 55.000 евра) а које чине издаци учињени за заступање од стране пуномоћника реда адвоката за састав одговора

на тужбу у износу од 30.000,00 динара, за састав две жалбе по 60.000,00 динара, за састав два образложена поднеска по 20.000,00 динара, заступање на 16 одржаних рочишта по 31.500,00 динара и заступање на рочишту пре другостепеним судом у износу од 31.500,00 динара, у укупном износу од 725.500,00 динара, све обрачунато према АТ важећој у време одлучивања.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

